Pe urmele gloriilor sportive de odinioară

Cu ION CHIRIAC despre meciurile, speranțele și regretul carierei sale de boxer...

— Un, doi... Un, doi. Stinga în față... dreapta acoperă. Omulețul trece acum el la sac ca să exemplifice. Mișcările lui sînt repezi, îndemînatice. Sacul de antrenament se bălăbăne ca un om beat și oftează din toate încheieturile. Știe că a intrat pe mînă grea...

Îl privesc atent pe Ion Chiriac. Lucrează concentrat, suplu. E în toată această explozie de forță și agilitate vechea artă a „mașinuței de pumni" de odinioară. Și, curios nu?, „mașinuța", în ciuda anilor, nu s-a uzat de loc. „Piesele" sale răspund cu aceeași promptitudine la comenzi.

Nu ți-ai pierdut forma. Parcă ai fi Chiriac din meciul cu Sandu Ion...

Ion Chiriac a terminat „lucrul" cu elevii săi. E cam obosit (băieții mei sînt tare voinici... Cînd faci cu ei la mînuși trebuie să te ferești bine de tot). Remarca mea a aprins însă în el vîlvătaia amintirilor.

— Ai să zîmbești poate, mă avertizează Chiriac, dar cariera mea de boxer a început foarte ciudat. Am copilărit în cartierul Abator și pe la 16 ani m-am dus pentru prima oară la o sală de box din cartierul Văcărești. Aci, se țineau mai în fiecare zi „mari gale de box". Afișele sunau cam așa: *„ASTA SEARA, MARE GALA DE BOX. LA SFÎRȘITUL REUNIUNII, NUMĂR SENZAȚIONAL. O MAȘINĂ VA TRECE PESTE BOXERUL DUMITRU PAVELESCU"*. Venea multă lume să vadă gala de box dar mașina nu trecea niciodată peste „nea Pavel" din diverse „motive tehnice" (ba n-are loc să intre mașina în sală, ba nu s-a găsit mașina, ba e indispus „nea Pavel"). Primul meci adevărat l-am văzut în sala Izbînda prin 1936 și de aci a început de fapt cariera mea sportivă. Pe ring luptau Al. Blank și Gogu Georgescu. Georgescu era mai puternic, ataca mai mult, dar Blank, care încă de la vîrsta aceea stăpînea multe trucuri, a reușit să-l „păcălească" și să cîștige la puncte. Meciul acesta m-a înfuriat pur și simplu și am plecat de la gală cu intenția fermă să devin boxer ca să-l bat pe... Blank. Visul acesta nu l-am putut însă împlini niciodată.

— Inclinația spre box nu a rămas probabil fără urmări în sînul familiei...

— Bineînțeles. Tata a luat urgent măsuri de... represalii. Auzind de „escapadele" mele, m-a luat într-o zi de mînă și m-a dus la sala unde antrena Zamfir Popazu. Tata a plătit taxa de înscriere și, după cum am aflat mai tîrziu, i-a spus antrenorului: „Pune-l pe cineva să-l bată măr pe obraznicu' ăsta, ca să-i iasă fumurile din cap".

Zis și făcut. Popazu m-a dat pe mîna lui Barasch, un boxer mai experimentat, care din prima zi mi-a servit o... chelfăneală zdravănă. Seara cînd m-am dus acasă, ai mei cu greu mai m-au recunoscut. Dar a doua zi eram din nou la antrenament. De data aceasta m-a luat în „tărbacă" Tudose și bineînțeles am plecat iarăși... șifonat dar hotărît să nu mă dau bătut. Popazu exasperat a exclamat: „Prichindelu' ăsta va face carieră". Și timp de șase luni nu m-a mai pus să mă bat cu nimeni. Mă antrenam numai. După primul meu meci — o înfrîngere — au urmat 33 de victorii și la 18 ani am fost selecționat în echipa de amatori pentru meciul cu Ungaria alături de Rădan, Gaspar, Ghiliță, Jelezneac, Valentin Andrei, Meschi și Lungu.

— Cum ai cucerit titlul de campion la muscă?

— În 1941, după ce trecusem de Bidrinschi, Voinescu și Împăratu, l-am întîlnit pe Panaitescu „Zigoto" la Circul Milea. „Zigoto" era șeful necontestat al „muștelor" pe vremea aceea și se mîndrea cu o victorie de mare prestigiu în fața lui Valentin Angelman, fost campion mondial la muscă. „Zigoto" a crezut că va trece ușor peste mine. El nu știa însă cîtă pasiune și perseverență puneam în munca de antrenament. În plus, sfaturile lui Lucian Popescu care mă luase în grija lui mă ajutaseră enorm! I-am luat titlul lui „Zigoto" și l-am păstrat pînă am abandonat boxul.

— Dar de Sandu Ion, ce spui?

Chiriac zîmbește.

— Pe vremea aceea chiar cu teamă... Sandu Ion cîștigase multe meciuri prin k. o. și era „cocoșul" nr. 1 al țării. În 1943, am terminat la egalitate, dar peste un an l-am învins și am devenit campion și la categoria cocoș. Sandu m-a felicitat sincer după meci: „M-ai bătut cu armele mele... Ai fost mai rapid". În 1946 am dat asalt și titlului la categoria „pană". Deși dezavantajat la greutate cu vreo 6 kg l-am bătut pe Ilie Pițu prin abandon în repriza a VIII-a și am devenit triplu campion, egalînd performanța lui Toma Aurel. Păcat că n-am putut să atac titlul european...

— După cîte știu, acesta a rămas marele regret al carierei d-tale...

— Pe vremea aceea „aranjamentele" de culise funcționau ireproșabil... Mi s-a refuzat șansa să atac acest titlu pe care eram sigur că-l voi cuceri. Impresarii francezi mi-au aranjat întîlniri la Paris cu Mousse și Jean Jouas. Ambele meciuri mi-au fost furate de o manieră grosolană. Ziarele franceze scriau după meciuri: „Judecătorii care au condus meciul Chiriac-Jouas trebuie scoși din box". „Judecătorii au fost orbi cînd au dat decizia". Pe Jouas l-am bătut însă la București mai tîrziu, ca și pe Beniamino Serpi. Mă mîndresc de asemenea și cu un meci nul cu Morabito (învingătorul lui Gino Bondavali).

— Care e secretul performanțelor sportive și forma excepțională pe care ai avut-o mulți ani la rînd.

— Munceam cu extraordinară vigoare și perseverență. Iubeam boxul mai mult decît viața mea. Din 1940 pînă în 1948 cînd am abandonat boxul n-am mîncat supe sau ciorbe, n-am băut țuică și nici vin. E absurd să crezi așa ceva, nu?, dar vă asigur, acesta este adevărul.

— Și-acum? Cum te împaci cu funcția de antrenor?

— După orele de servici (am uitat să vă spun că Ion Chiriac este șeful serviciului „personal" la uzinele „Timpuri Noi") mă întîlnesc în sala de box cu elevii mei. Am vreo 24 și sper să scot din ei elemente valoroase, cum am mai scos de altfel pe Ștefan Constantin, Stroe Ionescu, Cristea Marin, Vasile Ionescu, Văleanca, Komaroni, etc. Muncesc cu dragoste și mă bucur de condițiile pe care le avem la dispoziție. Sper că boxul nostru va progresa tot mai mult și de aci înainte.

Îți mărturisesc că noi „bătrînii" n-am pierdut nimic din pasiunea ce am cheltuit-o din belșug în „nobila artă" de-a lungul anilor. Cu aceeași înfrigurare mereu proaspătă așteptăm și în acest an marea întrecere a campionatelor republicane unde se vor întîlni cei mai buni sportivi ai țării noastre.

De acolo din „colțul" nostru începînd din seara de 7 mai, noi antrenorii ne vom strădui din toate puterile ca prin sfaturile noastre să insuflăm tinerilor boxeri curaj și forță. Și vom fi primii care ne vom bucura asistînd la meciuri de înaltă ținută tehnică... Ce să-i faci? E satisfacția noastră a foștilor boxeri.

...S-a înserat. Îmi iau rămas bun de la Ion Chiriac. L-a prins de braț un alt „bătrîn", Nicolae Rădan. Iată-i pe amîndoi, acum antrenori de box, discutînd cu pasiune despre băieții lor.

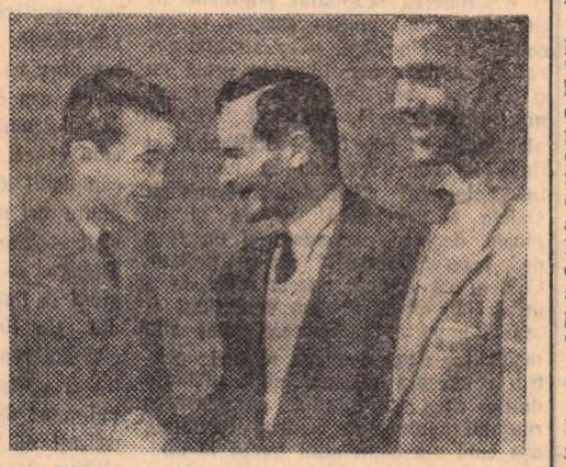

Ion Chiriac împreună cu pugilistul francez Jean Jouas. În dreapta, Lucian Popescu, antrenorul lui Chiriac.

Oare dumneavoastră, dragi cititori, m-ați crede dacă v-aș spune că acești doi oameni cumsecade care vorbesc acum atît de prietenește, s-au încleștat în tinerețe de cinci ori într-o aprigă și încordată luptă acolo între corzile ringului, că au schimbat sute de lovituri formidabile? Nu mă credeți, nu? Totuși, să știți, acesta este adevărul. Iar dacă-i veți întreba și pe ei, vă vor confirma cu un zîmbet în colțul buzelor, amîndoi:

— Ei... ale tinereții valuri!

GEORGE MIHALACHE

Activiști harnici și pricepuți în fiecare secție pe ramură de sport

Popas la colectivul „Metalul" Cluj

Mai întîi, un scurt „istoric" al acestui tînăr colectiv sportiv. Constituit în ultimele zile ale anului trecut, colectivul „Metalul" (cuprinzînd 7 unități metalurgice) a pornit la muncă cu multă însuflețire. Cu cîteva zile în urmă, consiliul colectivului a prezentat, de altfel, darea de seamă trimestrială (prima organizată în regiunea Cluj) care a subliniat numeroasele succese obținute în acest scurt interval de timp de cei peste 1000 de membri U.C.F.S. 1000 de membri! Cea mai mare parte din tre ei sînt încadrați în secțiile pe ramură de sport, unități organizatorice în care unii fac primii pași în sport, alții își ridică măiestria sportivă... Este, desigur, important să vedem cum se desfășoară munca în secțiile pe ramură de sport, cum activează cei care conduc secțiile. Iată de ce ne-am propus să împărtășim cititorilor aspecte privind munca secțiilor pe ramură de sport ale acestui colectiv și, îndeosebi, felul în care s-a desfășurat importanta acțiune a alegerilor.

Altă dată se întîmpla să mai găsim prin Cluj (ca și în alte orașe) activiști sportivi care — prinși cu „mîța în sac" — atunci cînd discutam cu ei despre vreo sarcină neglijată sau pur și simplu... uitată, ba nu găseau dosarul cu situații, ba se văitau că tovarășul contabil plecase cu... cheia de la birou etc. Acum, nici vorbă de așa ceva. Activiștii consiliului „Metalul" din Cluj s-au arătat din prima clipă dispuși să discute, să ne arate, să ne dovedească, tot ce au făcut pe linia întăririi secțiilor pe ramură de sport.

N-am mai avut, deci, nevoie decît de cîteva... file de hîrtie.

...În toate secțiile s-au organizat alegerile și, deși la secția de tir lucrurile au fost tărăgănate de conducerea secției, colectivul „Metalul" merită cu prisosință felicitările noastre. Facem această apreciere cu atît mai mult cu cît ne-am convins că aici nu s-a desfășurat o muncă formală, că nu s-a intenționat doar simpla îndeplinire a unei sarcini cuprinsă în planul de muncă. Alegerile au prilejuit nu numai discuții deosebit de fructuoase, ci și temeinice analize, dezbateri îndelungate privind obiectivele pe anul în curs sau chiar pe o perioadă mai mare. O simplă lectură a proceselor verbale îți arată că la colectivul „Metalul" s-a făcut o treabă de nădejde, că alegerile în secții au însemnat cu adevărat un eveniment deosebit de important în viața fiecărei secții. Consiliul colectivului a avut o grijă permanentă pentru ca în conducerea secțiilor să fie aleși cei mai harnici și pricepuți activiști. Către astfel de oameni și-au îndreptat privirile și sportivii din fiecare secție. Astfel, la baschet feminin a fost reales ca președinte instructorul voluntar IULIU SCHWARTZ, un om prețuit de toți pentru dragostea lui de muncă, pentru atașamentul față de colectivul său sportiv. În schimb, la secția de natație-polo vechea conducere care a dat dovadă de multă slăbiciune și a figurat doar pe hîrtie, a fost schimbată la cererea sportivilor și astăzi conducerea secției este încredințată unui înotător cu multă experiență, IULIU BRAGAN, vopsitor la întreprinderea metalurgică de stat.

În general, la „Metalul" Cluj, sarcinile de răspundere de a conduce o secție pe ramură de sport au fost încredințate unor muncitori care au practicat sportul respectiv, care au multe cunoștințe și se bucură de prestigiu și autoritate. Așa s-a întîmplat și în secția de gimnastică în care nu muncise decît antrenorul DIONISIE SZABO. Conducerea a fost schimbată. De acum înainte secția va munci sub îndrumarea tov. ION OLTEANU, director adjunct la I.C.M., un vechi și experimentat gimnast.

Cea mai... lungă ședință a fost aceea organizată pentru alegerea conducerii secției de fotbal. Mulți dintre membrii secției fuseseră în tură de noapte, dar nici unul n-a lipsit de la ședință. Au venit oamenii, au arătat lipsurile lor, au criticat curajos vechea conducere. La sfîrșitul adunării, conducerea secției număra trei activiști noi: EUGEN FÜLLOP, L. NEUHAUS și I. ASTALOSZ. Alegeri s-au organizat — cu același succes — și în celelalte secții: patinaj viteză, tenis de masă, alpinism (secție fruntașă a colectivului condusă de ing. BELLA BAGAMIRI)... O plăcută surpriză a constituit-o pentru noi vestea că la acest colectiv s-a înființat — și a organizat alegeri model — secția de vînătoare și pescuit sportiv condusă de FODOR ZOLTAN, muncitor la uzina „Unirea". Cu ocazia acțiunii de alegeri s-au constituit și secțiile de șah, canotaj și volei.

„Bilanțul" alegerilor din secțiile pe ramură de sport este departe de a fi încheiat, chiar dacă adăugăm faptul că această acțiune a dus la o creștere masivă a numărului de membri (colectivul și-a depășit cu 30 la sută angajamentele). Acest bilanț va fi completat desigur cu frumoase și importante victorii. Pentru realizarea lor este necesar ca actualele conduceri ale secțiilor să răsplătească prin fapte încrederea ce le-a fost acordată. Tot atît de necesar este însă și sprijinul colectivului sportiv (care pînă acum nu s-a prea ocupat de unele secții cum ar fi: gimnastică, natație-polo etc.) precum și al consiliului orășenesc U.C.F.S.

DAN GIRLEȘTEANU

Mîine, zi decisivă în campionatul masculin de volei

Meciul Dinamo București — Știința Cluj în fruntea programului

I-a fost sortit Științei Cluj ca în acest campionat să aibă în mînă nu titlul de campion ci, așa cum spuneam în ziarul nostru de miercuri, „cheia" titlului național. Într-adevăr, întrecînd pe C.T.F.T. (pentru a treia oară consecutiv) a deschis dinamoviștilor din București drumul către titlu. Numai că aceștia, pentru a-i cuceri definitiv trebuie să treacă neapărat peste aceeași echipă care le-a dat posibilitatea să și-l apropie: Știința Cluj. Meciul, pe care-l putem denumi „meciul campionatului", va avea loc mîine dimineață în sala Floreasca și fără îndoială că spectatorii bucureșteni vor umple din nou frumoasa sală de sport din Capitală.

Duminică seara după ce ne-a transmis rezultatul meciului Știința—C.T.F.T., corespondentul nostru nu a uitat să adauge că studenții sînt hotărîți ca în partida de la București să-și ia revanșa asupra înfrîngerii suferită în turul campionatului la Cluj în fața dinamoviștilor, cu 1-3. *„O victorie asupra primelor două echipe din campionatul masculin, ar onora pe băieții mei"* spunea dr. V. FULGER, antrenorul clujenilor. Studenții vor deplasa în Capitală garnitura completă, adică: *Agîrbiceanu, Cherebețiu, Căldare, Adamovici, Dăbală, Ionescu, Fieraru, Mureșan, Cohuț, Datu.*

Dinamo București a făcut pregătiri speciale în vederea acestui meci și antrenorul VICTOR SURUGIU crede într-o performanță frumoasă a jucătorilor săi, adică: *Mihăilescu, Teodorescu, Miculescu, Apostol, Botez, Păunoiu, Derzsi, Cristea, Constantinescu, Eremia, Chiriță.*

Sperăm că arbitrii GH. IONESCU și R. FLORIAN vor conduce această importantă partidă cu obiectivitate și competență, ștergînd — măcar în parte — proasta impresie lăsată în general, de arbitrajele acestui campionat.

★

Zilele trecute s-au disputat cîteva meciuri de volei. Iată rezultatele înregistrate: *C.F.R. Buc. — Progresul Tîrgoviște 3—0 (7, 5, 8), Dinamo Buc. — Voința Sibiu 3—1 (15—1, 15—4, 13—15, 15—2)* — ambele în cadrul campionatului feminin și *Voința Bacău — C. S. Snagov 3—1 (14—16, 15—1, 15—4, 15—10)* — în cadrul campionatului masculin cat. B.
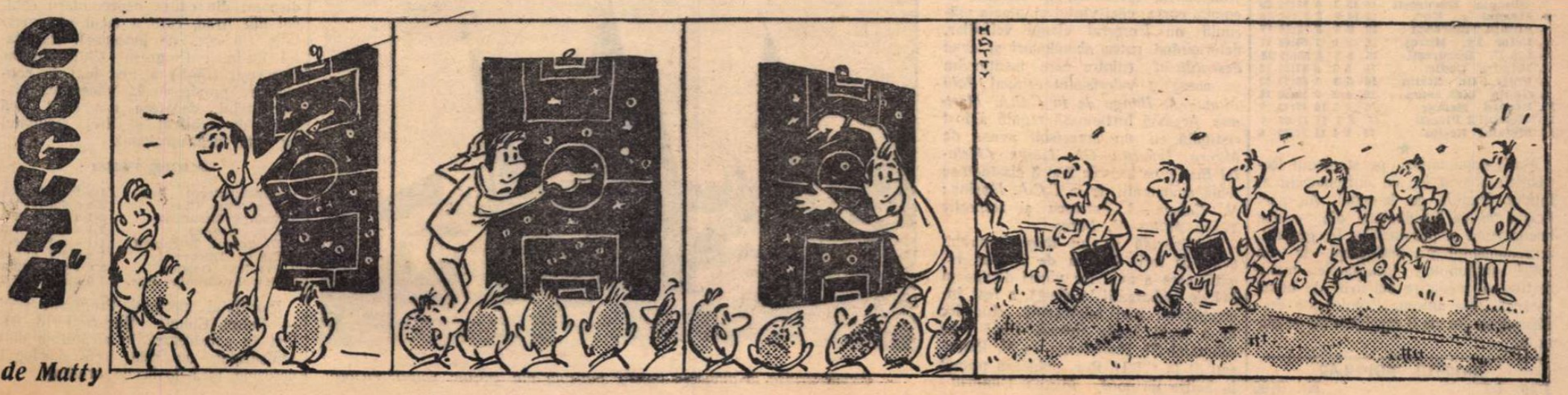
(XVI) Teorie, teorie... numai teorie